

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Is Mashiach Already
Here? Would We
Know it if He Was?:
Reflections on
Redemption and the
State of Israel*

Mrs. Rachel Besser
יד' אייר תשע"ב • May 6, 2012

A. Models of Redemption

(1) שמות פרק יב

כט) וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּקְוֶן הַכָּהֵן כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֹה הַיֹּשֵׁב עַל פְּסָאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:

ל) וַיִּקֶּם פְּרֹעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת:
 לא) וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צִאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַמִּי גַם אֲתֶם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עַבְדוּ אֶת יְקֹוֹק כְּדַבְּרֹתֵי:

לב) גַּם צִאנְכֶם גַּם בְּקִרְכֶם קָחוּ פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכֹתֶם גַּם אֲתִי:

(2) עזרא פרק א

א) וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר יְקֹוֹק מִפִּי יְרֻמְיָה הַעֵיר יְקֹוֹק אֶת רוּחַ פָּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וַיַּעֲבֹר קוֹל בְּכָל מְלָכוֹתָיו וְגַם בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר:

ב) כֹּה אָמַר פָּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא פָקַד עָלַי לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה:

ג) מִי כִכֶם מִכָּל עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהֵיו עַמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיִּבֶן אֶת בַּיִת יְקֹוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם:

(3) עזרא פרק א

ו) וְכָל סְבִיבְתֵיהֶם חִזְקוּ בִיַדְיהֶם בְּכָלֵי כֶסֶף בְּזָהָב בְּרִכּוּשׁ וּבִבְהֵמָה וּבִמְגִדוֹת לְבַד עַל כָּל הַתְּנָדָב: ס
 ז) וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ הוֹצִיא אֶת כָּלֵי בַיִת יְקֹוֹק אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם וַיִּתְּנֵם בְּבֵית אֱלֹהֵיו

(4) תגי פרק א

ב) כֹּה אָמַר יְקֹוֹק צְבָאוֹת לֵאמֹר הֵעָם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עָתָּה בֹא עֵת בַּיִת יְקֹוֹק לְהַבְנוֹת

(5) מלבים חגי פרק א

ב) הַעַם הַזֶּה אָמַר לֹא עַתָּה בֹא - שֶׁהִיא מְקוּבֵל בַּיַד הָאוֹמָה מִפִּי הַנְּבִיאִים שֶׁלִּפְנֵי הַגְּאוּלָּה צְרִיךְ שִׁיְהִיו מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּמִלְחֵמַת גּוֹג וּמִגּוּג... וְהֵם רָאוּ שֶׁבַעֶת הַהִיא לֹא הִיא שׁוֹם דְּבַר מִן הַהֲכֵנּוֹת שֶׁצְרִיכִים לִהְיוֹת קוֹדֵם הַגְּאוּלָּה, אָמְרוּ לֹא עַתָּה בֹא עַתָּה ר"ל שֶׁעַדִּיךְ לֹא יֵשׁ הַעַתָּה שֶׁהִיא הַהֲכֵנָה עַל בִּיאַת הַעַתָּה שִׁיבְנָה בַּיִת ה'...וְעַתָּה הַגְּאוּלָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת קוֹדֵם עַתָּה הַבְּנִיין.

(6) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד עמוד א

כדַתְנִיא: (שְׁמוֹת ט"ו) "עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ עִם זֹו קְנִיתִי"; עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' - זֹו בִיאָה רֵאשׁוֹנָה, עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קְנִיתִי - זֹו בִיאָה שְׁנִיָּה; מִכֵּאן אָמְרוּ חַכְמִים: רֵאוּם הִיוּ יִשְׂרָאֵל לִיעֲשׂוֹת לָהֶם נִס בִּימֵי עֲזָרָה כַּדֶּרֶךְ שֶׁנַּעֲשָׂה לָהֶם בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון, אֲלֵא שֶׁגֵרַם הַחֲטָא

B. The Times of Mashiach

(7) רמב"ם הלכות מלכים פרק יאהלכה ג:

ואל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם או מחיה מתים וכיוצא בדברים אלו, אין הדבר כך, שהרי רבי עקיבא חכם גדול מחכמי משנה היה, והוא היה נושא כליו של בן כוזיבא המלך, והוא היה אומר עליו שהוא המלך המשיח, ודימה הוא וכל חכמי דורו שהוא המלך המשיח, עד שנהרג בעונות, כיון שנהרג נודע להם שאינו, ולא שאלו ממנו חכמים לא את ולא מופת

הלכה ד:

ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדיקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח, אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביביו ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי. ואם לא הצליח עד כה או נהרג בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה והרי הוא ככל מלכי בית דוד השלמים הכשרים שמתו.

(8) רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה א

אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג, וזה שנאמר בישעיה וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירכץ משל וחידה, ענין הדבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עכו"ם המשולים כזאב ונמר, שנאמר זאב ערבות ישדדם ונמר שוקד על עריהם, ויחזרו כולם לדת האמת, ולא יגזלו ולא ישחיתו, אלא יאכלו דבר המותר בנחת עם ישראל, שנאמר ואריה כבקר יאכל תבן, וכן כל כיוצא באלו הדברים בענין המשיח הם משלים, ובימות המלך המשיח יודע לכל לאי זה דבר היה משל, ומה ענין רמזו בהן.

+ /השגת הראב"ד / אל יעלה על הלב שבימות המשיח כו' עד משלים. א"א והלא בתורה והשבתי חיה רעה מן הארץ. +

(9) רמב"ן ויקרא פרק כו פסוק ו

ובהיות ארץ ישראל על השלמות, תשבת רעת מנהגם ויעמדו על הטבע הראשון אשר הושם בהם בעת יצירתם, וכבר הזכרתי מזה בסדר תולדות נח (בראשית ט ו):

ועל כן אמר הכתוב על ימי הגואל היוצא מגזע ישי, שישוב השלום בעולם ויחדל הטרף ורעת הבהמה וכל הרמש כאשר היה בטבעם מתחילה. והכוונה היתה בו על חזקיהו שביקש הקב"ה לעשותו משיח (סנהדרין צד א), ולא עלתה זכותם לכך, ויהיה המעשה על המשיח העתיד לבא:

(10) רש"י מסכת סוכה דף מא עמוד א

הני מילי - בנין הבנוי בידי אדם, אבל מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבא משמים, שנאמר (שמות טו) מקדש ה' כוננו ידיך.

C. Modern State of Israel

11) R. Sholem Dov ber Schneerson 1860 – 1920

In answer to your questions concerning the Zionists and bank (which they propose to found) I will state, in short, the following:

1. Even if the Zionists were G-d fearing Torah true Jews, and even if we had reason to believe that their goal is feasible, we are nevertheless not permitted to

join them in bringing our redemption with our own strength. We are not even permitted to force a premature redemption by showering the Almighty with insistent entreaties (As Rashi comments on the Gemara Kesuvos 111A discussing G-d's adjuring the Jewish people not to force the redemption), and certainly not by means of physical force and devices; We may not end our exile by main force: we will not thereby, achieve the spiritual redemption for which we are waiting. The Zionist notion contradicts our hope and yearning that G-d himself will not bring about our Redemption....

To insure a permanent Redemption from our present exile, we must hope and wait for a deliverance by the Almighty Himself, and not through the hands of one of flesh and blood. Thus only will our redemption be complete.

12) Rabbi Yoel Teitelbaum, Satmar Rav (1887-1979)

Every single moment that they hold on to their State and government they are reviling G-d in their violation of the Three Oaths through their provocation and rebellion against the Nations, which is prohibited by the Torah, and which brings about the severe punishment for violating the Oaths, as it is written in the Talmud in the tractate Ketuboth, p. 111: ... All the more by virtue of this wicked heretical regime that is bringing down the immeasurable anger of G-d against the Jewish People

(13) תלמוד בבלי – מס' כתובות (קיא.)

ג' שבועות הללו למה? אחת, שלא יעלו ישראל בחומה; ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם; ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי.

14) R. Zvi Hirsch Kalischer (1795-1874) - Derishat Tzion

A Natural Beginning of the Redemption

The Redemption of Israel, for which we long, is not to be imagined as a sudden miracle. The Almighty, blessed be His Name, will not suddenly descend from on high and command his people to go forth. He will not send the Messiah from heaven in a twinkling of an eye, to sound the great trumpet for the scattered of Israel and gather them into Jerusalem. He will not surround the Holy City with a wall of fire or cause the Holy Temple to descend from the heavens. **The bliss and miracles that were promised by his servants, the prophets, will certainly come to pass – everything will be fulfilled – but we will not run in terror and flight, for the Redemption of Israel will come by slow degrees and the ray of deliverance will shine forth gradually .**

My dear reader! Cast aside the conventional view that the Messiah will suddenly sound a blast on the great trumpet and cause all the inhabitants of the earth to tremble. On the contrary, the Redemption will begin by awakening support among the philanthropists and by gaining the consent of the nations to the gathering of some of the scattered of Israel into the Holy Land.

Can we logically explain why the Redemption will begin in a natural manner and why the Lord, in His love for His people, will not immediately send the Messiah in an obvious miracle? Yes, we can. We know that all our worship of God is in the form of trials by which He tests us.

15) R. Avraham Yitzchak HaCohen Kook (1865-1935)

“The Lamentation in Jerusalem” (1904)

The Zionist vision manifest in our generation might best be symbolized as “the footsteps of Messiah son of Joseph.” Zionism tends to universalism [as opposed to Jewish particularism.]

This is the benefit to be gained by remorse over one whom we might consider the “footsteps of the Mashiach son of Joseph,” in view of his influence in revitalizing the nation materially and generally. The power should not be abandoned despite the wantonness and hatred of Torah that results in the expulsion of God-fearing Jews the movement. We must develop the courage to seek that any power that is of itself good be fortified, and if it is lacking spiritual perfection, let us strive to increase the light of knowledge and fear of the Lord such that it is capable of conquering a powerful life-force and being built up through it.

The prerequisite for the generation of Messiah is the ability to utilize all forces, even the most course, for the sake of good and the singular sanctity with which Israel were crowned.

16) Rav Tzvi Yehuda HaCohen Kook – *Torat Eretz Yisrael*

We are fortunate to have merited this, to be witnessing the word of Hashem being realized in our times...

From this beginning, we reached a great step toward completion with the establishment of the State of Israel. The State is another important stage in the return of the Shekhina to Zion.....

Secularism doesn't lessen the essential kedusha of the State. In the Gemara, our Sages explain that all of the material used in the buiding of the Temple became

sanctified **only after** it was set into place. *We build with the secular and sanctify afterwards...*

17) Rav Soloveitchik – Kol Dodi Dofek

If God's grace, which is given to either an individual or a community, requires certain actions of the beneficiary, even if the gifts (such as wealth, honor influence, power etc., which are attained by exhausting effort) are granted to man by natural means, how much more so is it true that Divine gifts given supernaturally, in the form of miracles that transcend the framework of the elementary laws of historical causality must subject the recipient of the miracles to God. Miraculous grace places upon man an absolute responsibility to fulfill the larger imperative that calls out from the miracle....

The Almighty, who was hiding in His splendid *sanctum*, suddenly appeared and began to beckon at the tent of the Lover, who tossed and turned on her bed beset by convulsions and the agonies of hell. Because of the beating and knocking at the door of the mournful Lover, the State of Israel was born.